

Hoi!

Ik ben Britt en ik ben 12 jaar. Sinds een paar weken (maart 2010) weet ik dat ik hoogbegaafd ben. Eigenlijk vind ik dat best wel raar, maar ik zie het als een soort van leuke "handicap" die ik al mijn hele leven bij me heb, maar waarvan ik nooit wist dat ik het had. Het komt wel plotseling op je af. Het is niet zo (voor mij) dat ik denk: 'Oh, jippie, ik ben hoogbegaafd.' Een week nadat ik het hoorde, was ik er nog steeds over aan het nadenken. Totdat ik het boek 'hoogbegaafd, nou én!' kreeg. Hier staat alles in beschreven, dat boek kan ik je echt aanraden als je meer wilt weten over hoogbegaafdheid! Ik heb het gelezen en ik snap nu meer van hoogbegaafdheid, zoals wat het is, en hoe het komt.

Ik zie het ook als een bevestiging dat ik snel en anders denk dan anderen. Ik kan het "anders denken" niet echt goed uitleggen, omdat ik niet weet hoe anderen denken. Het snel denken kan ik wel uitleggen. Ik denk niet in hele zinnen, zoals: 'de lucht is blauw en de vogels vliegen buiten.' Ik denk zo: 'De lucht blauw, vogels buiten.' Dat is misschien wel heel gek en vreemd om te lezen als je het niet zelf meemaakt, denk ik.

Het is ook best eng, plotseling weten dat je hoogbegaafd bent, hetzelfde als ze jou nu plots gingen vertellen dat je maar 1 arm had en dat je andere arm nep was, terwijl je dat nooit wist. Het hoogbegaafd zijn past wel een beetje bij mij. Ik vind het best een beetje stom en saai om precies hetzelfde te zijn als anderen, precies dezelfde interesses... Ik vind leren ook leuk, maar kinderen die niet hoogbegaafd zijn vinden dat meestal stom.

Waar ik vooral last van heb gehad, was het vervelen op school. Soms leerde ik eens wat nieuws, maar vaak had ik dat gelijk door, bij een toets had ik dan een tien! Maar de andere kinderen snaptten het minder snel en dus werd er geoefend, en nog meer geoefend, soms gewoon weken lang.....!

Eerst deed ik dan nog gewoon mee, later ging ik tekenen. Mijn werkboekjes en schriften zagen er dan ook altijd heel mooi uit! Soms als het echt te saai was vulde ik ook wel gewoon zomaar wat in, maar ja dan ging de leerkracht weer mopperen dat alles fout was. Stel je voor: je krijgt een rekenboekje die je leuk vindt en uitwerkt. Dan krijg je nog een rekenboekje die je nog best wel leuk vindt en die je ook uitwerkt. Dan komt je leerkracht met weer 3 nieuwe rekenboekjes die je uit moet maken. Dat is echt vervelend en saai, vind ik.

In groep 8 merkte ik ook dat ik andere interesses kreeg. De andere meiden uit mijn klas waren de hele tijd in de toiletten om make-up op te doen, terwijl ik liever dingen wilde leren en dingen wilde doen. Gelukkig waren er ook nog 5 andere meiden die niet aan dat make-up meededen, waar ik dan bij ging staan. Die meiden stonden er wel helemaal "buiten" en omdat ik met ze omging, werd er ook over mij geroddeld. Dat boeide me niet zoveel, dat ze hele dagen over mij roddelden. Ik ben zoals ik ben, ik ga om met wie ik wil, en dat moeten ze maar accepteren. Maar natuurlijk vond ik dat diep in mijn hart ook niet zo fijn.

Ik kreeg ook thuis andere interesses. Thuis doe ik veel met scheikunde en techniek, en ik leer ook Spaans, terwijl andere kinderen thuis met nagellak spelen. Maar nu moet je niet denken dat als je met nagellak speelt, je niet hoogbegaafd bent, want ik heb dat ook een

tijdje gedaan, alleen vond ik dat heel snel saai.

Op school was het nog steeds heel saai, totdat mijn moeder met “de digitale topschool”(HYPERLINK "http://www.dedigitaletopschool.nl" www.dedigitaletopschool.nl) kwam. Die mocht ik met een paar andere kinderen op school doen, wat heel leuk is. Misschien als jij je verveelt op school moet je dit ook gewoon vragen aan je leerkracht!

Toen ik me daarna nog steeds verveelde ging ik de test doen waaruit kwam dat ik hoogbegaafd was, de WISC III. Deze test was heel leuk, degene die bij mij de test afnam was heel aardig, er was afwisseling, niet alles was hetzelfde... Ik vond het soms best spannend, als ik iets helemaal niet wist. Dan had ik het idee dat ik “echt dom was”. Natuurlijk is dat niet zo want de test is voor kinderen tot 16 jaar en je kunt dat gewoon haast nog niet allemaal weten! Gelukkig mailde de mevrouw die mij de test af nam de volgende dag al mijn IQ, en gaf aan dat ik hoogbegaafd ben. Ik was er best een beetje opgelucht over. Nu weet ik gewoon waardoor ik me verveel op school en waardoor ik andere interesses heb dan andere kinderen!

En als je eens niet lekker in je vel zit, weet 1 ding zeker: je bent niet de enige!

Groetjes Britt!